

Andai Ernőné Egy Darabban

Ez én vagyok Horányban 1938-ban. Egy darabban szerepelek, amit egy horányi kirándulásonadtunk elő. A Természetbarátok Turista Egyesületével voltunk itt. A brit király ebben az időben látogatta meg Amerikát, és minden újság tele volt azzal, hogy az amerikai elnök fogadta a királyt. És mi ezt parodizáltuk. A királyt a legalacsonyabb és legcsúnyább zsidó játszotta, és én alakítottam a királynét mint a legmagasabb lány a csoportban. Iszonyú meleg volt, és nekünk ezekben a jelmezekben kellett játszaniuk, úgyhogy mikor befejeztük, fejest ugrottam a Dunába, és tüdőgyulladást kaptam. Érettségi után a Zeneakadémiára mentem volna, de csak magántanuló lehettem, mert rontottam volna az arányt mint zsidó. Két év után abbahagytam, mert rájöttem,

hogy nem vagyok elég tehetséges. Akkor kerültem be a Vándorkórusba. Ennek a vezetője egy zseniális muzsikus volt, Venetiáner Sándor, abból a híres Venetiáner olasz zsidó családból, aki rengeteg tudóst és művészt adott annak az országnak, ahol éppen élt. Azonkívül ő is lelkes baloldali volt, és baloldali művészek baloldali kórusműveit énekeltük. Itt voltam én szólista. Egy udvarlómon keresztül kerültem ide, ő beszélt nekem a szocializmusról is. Nagyon lelkes voltam. Ezen keresztül beléptem a Természetbarátok Turista Egyesületébe, ami egy baloldali egyesület volt, és Horányban volt turistatelepük. Esténként politikai és kulturális előadásokat tartottak nekünk, mindenféléről, magyar irodalomról, világirodalomról. Mindig az adott elő, akinek ez volt a szakja. Kitűnő szakemberek. Aztán meg kirándultunk, énekeltünk együtt. Minden hétvégén volt tábor, és akinek volt ideje, hajóra ült és odament. Nagyon jó volt. Nagyon boldog voltam itt, nagyon jól éreztem magam, egészen a sötét idők kezdetéig [lásd: zsidótörvények Magyarországon]. Akkor szétszóródtunk. Itt voltak zsidók és nem zsidók egyaránt, de ez sosem volt téma. Itt mindenki életre-halálra szocialista volt.